

Kuuletko kellojen kutsun?

Jos asut lähellä Toivakan keskustaa, kuulet varmaan kirkonkellojen soiton. Ne soivat viikolla sanomakelloina ilmoittaen seurakuntalaisen poismenosta. Ne soivat ehtookelloina lauantai-iltaisain ja kutsuvat jumalanpalvelukseen sunnuntaiamuksin.

Kun nuorena avioparina muutimme Toivakkaan, en pannut kirkonkellojen ääntä merkille. Perheemme kasvaessa kahdella lapsella työtä oli aamusta iltaan ja siksi vauvapyökin pesu jäi sunnuntaiamuksi. Usein ripustaessani pyykkiä ulkonarulle kuulin metsän takaa kirkonkellojen soiton. Opin tunnistamaan huomenkellot, papinkellot ja jumalanpalveluksen alkamisen kellot. Samalla pysyin selvillä kellonajasta.

Elämässäni tapahtui hengellinen herääminen, ja sen jälkeen kellojen ääni tuntui kutsuvan. Pyykinpesun sijasta tulikin halu lähteä kirkkoon. Kun olin jo pitkän aikaa käynyt jumalanpalveluksissa, sain tietää, mitä nuo kirkonkellot halusivat sanoa. Niihin on kaiverrettu tekstit. Isossa kellossa lukee: *Jumala on rakkaus*. Pienessä kellossa taas: *Sopikaat Jumalan kanssa*. Oli sydämeen käypää tajuta, että toivakkalaiset olivat suurin uhrauksin rakentaneet kirkon ja hankkineet kellot, joilla muistuttaa tuleville sukupolville elämän tärkeimmistä asioista.

Kaiken elämän perusta on se, että Jumala on rakkaus. Rakkaudessaan Hän myös lähetti Poikansa ostamaan meidät synnin alaisiksi syntyneet ihmiset vapaaksi. Tuon vapauden voimme saada vain turvautumalla Jeesuksen ristinkuoleman voimaan. Samalla syntyy sovinto Jumalan kanssa.

Kirkossa julistetaan armon ja sovituksen sanomaa. Kuuletko sinä kellojen kutsun?

-Sointu Ijäs